

छन्दइन्द्रियं । प॒ष्ठ॒वाड् गौर्वयो॑दधुः । दै॒व्या हो॑तारा
भिष॑जा । इ॒न्द्रेण॑ स॒युजा॑ यु॒जा । जग॑तीछन्दइहेन्द्रि-
यं । अ॒न॒ज्ञान् गौर्वयो॑दधुः । ति॒स्रइडा॑ सर॒स्वती । भा-
र॑ती म॒रुतो॑ वि॒शः ॥ ३ ॥

वि॒राट्छन्दइहेन्द्रियं । धे॒नुर्गौर्न॑ वयो॑दधुः । त्वष्टा
तु॒रीयो अ॑द्भुतः । इ॒न्द्राग्नी पु॑ष्टि॒वर्द्धना॑ । द्वि॒पाच्छन्द-
इहेन्द्रियं । उ॒क्षा गौर्न॑ वयो॑दधुः । श॒मिता॑ नो वन॒स्प-
तिः । स॒विता प्र॑सुवन् भ॒गं । क॒कुच्छन्दइहेन्द्रियं । व-
शावे॒हज्ञौर्न॑ वयो॑दधुः ॥ स्वा॒हा य॒ज्ञं वरु॑णः । सु॒ष्टुचो भे-
ष॒जं क॑रत् । अ॒तिच्छन्दा*च्छन्दइन्द्रियं । वृ॒हद्व॑ष॒भो गौ-
र्वयो॑दधुः ॥ ४ ॥

अम॑र्त्यस्तुर्य॒वाड्गौर्वयो॑दधुर्वि॒शोव॑शावे॒हज्ञौर्न॑ वयो॑-
दधुश्च॒त्वारि॑ च ॥ अनु० १८ ॥

ऊनविंशोऽनुवाकः ।

वस॑न्तेन॒र्तुना॑ दे॒वाः । वस॑वस्त्रि॒वृता॑ स्तुतं । र॒थन्त॑-
रेण॒ तेज॑सा । ह॒विरि॒न्द्रे वयो॑दधुः । ग्री॒ष्मेण॑ दे॒वाक्च॒-
तुना॑ । रु॒द्राः प॑ञ्चद॒शे स्तुतं॑ । वृ॒हता॑ य॒ज्ञसा॑ बलं । ह॒वि-
रि॒न्द्रे वयो॑दधुः । व॒र्षाभिर्च॑तुना॒दित्याः॑ । स्तो॒मे सप्त॑-
द॒शे स्तुतं॑ ॥ १ ॥